

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. пов.
Конт. почт.-шадя 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 565.
Рухомість
редакцій не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно 7— К.
квартально 15—
піврічно 28—
щорічно 56—
у Львові (без доставки):
місячно 4— К.
квартально 12—
піврічно 22—
щорічно 44—
в Німеччині:
піврічно 25— М.
щорічно 50—
За зміну адреси
вляти ся 50 с.

Ціна оголошень:
Реклама постійної, довготривалої
або довготривалої 60 с. в часі
1 К. в одиниці часу 1'50, в разі
кілької часті перерв або по
кількох 2 К. Неароматиз. 2 К. Сила
голова друку велика. Обкла-
динка з сукоту і складом окліма.
Постійні оголошення за окліма
у Львові 16 с.
на провінції 20 с.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“

Начальний редактор: Д-р. Василь Панейко.

До українського народу галицької землі!

Воєнне лихоліття тяжко вкривило наш нарід. Ворожа навала, бої, походи і воєнної військ зруйнували наші села і міста. Хати і господарські будинки спалені або зруйновані, — в більшості доси зовсім не відбудовані. Нема руж до праці, нема господарської худоби, нема найкращих предметів до життя й господарства: шовних, одіжжя, господарських знарядів.

Українські селяни нині переважно у військових мундурах з тугою вижидають кінця війни і повероту до своєї рідної землі, котру тепер оре в поті чола і в тяжкій задумі його матір, жінка або дочка. Вся робота опинила ся нині на селі майже в руках жінок, на котрих наляг може найтяжше тягар воєнного лихоліття.

Та не тільки праця для своєї родини тяжить тепер на українських сільських жінках і горстці старців і дітвори. Воєнні обставини і недостача хліба заставили державу завести обовязок праці на рілі.

Народний Комітет і українські послы старіють ся всіма силами усунути воєнні злиди, які натягли на наш нарід, особливо облегшити примус роботи на чужих ґрунтах. В сій цілі Народний Комітет зібрав усі оголошеня зажаленя нашого народу, зокрема нашого українського селянства, і предложив їх нашим послам.

На сій основі поставили наші українські послы до ц. к. правительства у Відні на конференції 10. цвітня с. р. в обороні життєвих інтересів українського народу отсі домагання:

I. Урядового вьясненя розпорядку міністра рільництва з 31. січня 1918, видавочого для удержаня управи рілі, так, аби наші господарі, що мають свої ґрунти, могли без перешкоди свое управляти та не були неправно ніким силувані до роботи на чужих ґрунтах, доки є потрібні до рільничих робіт на своїх господарствах.

II. Щоби збільшити робітні сили господарські, треба зараз повернути всіх евакуованих до їх громад, як також належить військових відпускати домів на роботи господарські.

III. Щоби не перешкодити господарським робітам треба застановити всякі довідні шведи (форшпани) з вїзком тих, що є конче потрібні для війська.

IV. Постарати ся о доставу збіжжя з України на весняні засїви для господарів Східної Галичини і Буковини.

V. Обвизити стан війська розмішеного у Східній Галичині та відіслати повернувших полонених до їх приналежних команд, щоби тим способом облегшити тягарі населеня.

VI. На підставі постанови палати послів з 15. марта с. р. застановити всякі реквизиції у східній Галичині і на Буковині.

VII. Усунути всякі військові уряди господарські та полишити господарські справи в руках законом покликаних комісій і фахових організацій господарських, як се уже два рази постановила палата послів.

VIII. Привернути правильну діяльність Старшин і Рад громадських, а усунути цивільних комісарів, як також військові органи з громад східної Галичини.

IX. Супроти розвиваня боевого фронту на Сході не треба дальше тремати східної Галичини як воєнну область та належить її увільнити від військових розпорядків.

X. Безпроводочно підняти роботи потрібні до відбудови Східної Галичини, що є найбільше війною знищена зі всіх країв держави.

XI. Розпорядити рівномірно і справедливу виплату причинків на удержаня родин покликаних до війська.

XII. Винагороджувати населене за всі воєнні чинятби та в тій цілі розпорядити, щоби комісії для воєнних чинятьб правильно урядували.

На сій конференції міністри признали, що примусу роботи на ґрунтах, який укривлено міністерським розпорядком з 31. січня 1918 р., не переведено у нас як слід.

Сей розпорядок говорить виразно, що від примусу роботи на чужих ґрунтах — у нас головно на панських ґрунтах — є вільні всі ті селяни і селянки хлібороби, що мають власні господарства і лишень стільки людської робочої сили і тягла, щоби обробити власне господарство. Вони мають обовязок і примусу роботи тільки на своїм ґрунті і ніхто не може їх змусити робити на панських ланах. Тільки ті, що мають більше рук і тягла, як їм самим потрібно у власнім господарстві, мають обовязок помогти иншим, щоби і їх ґрунти були оброблені в цілі прокормленя населеня держави. Примус господарської помочи відносить ся одначе в першій мірі до помочи тим селянським господарствам, з яких мужське населене покликано до військової служби. Аж в послідній мірі відносить ся сей примус до господарської помочи двірським обшарам. Коли одначе дідич чи посесор не має свого тягла, своїх знарядів і двірської служби, то місцева сільська громада через свою рільничу (живну) комісію, до котрої входять вїйт, двох або більше відпоручників громади, священник, учитель і відпоручник двірського обшару, — має взяти в заряд панську рілю і в міру можности управити її відповідну скількість у своїм заряді.

Ніякої панщини австрійське прави-

тельство не завело і ніколи завести не може! Свободи особистої не скасовано у нас ніяким законом чи розпорядком!

На такім становищі стоїть правительство.

Насильне вигонюване з робіт на власнім полі є заборонене. Доки селянин-хлібороб чи селянка не докінчили своєї роботи на власнім ґрунті, доти є вони вільні від робіт на чужім а з окрема на панських!

Народний Комітет, котрому добро і красша будучність українського сільського народу, сеї основи української нації, лежить найбільше на серці, остерігає український сільський нарід перед кроками розлуки. Особливо ся наша щира острого відносить ся до українського сільського жіноцтва, яке головну часть воєнних тягарів дивгає нині на своїх плечах. Нехай воно не дає послуху підшептам ворогів, що страшать його панщиною і хотять спонукати до нерозважних вчинків, щоби опісля здусити! Нехай воно вильнує свого господарства і помагає сусїдам, а дасть Біг, що перебуде і сю воєнну хуртовину, — котра невдовзі таки мусить скінчити ся.

А нашу духовну і світську інтелігенцію визнає Народний Комітет, щоби свого народу не лишала без поради і помочи у тяжкій порі, але словняла свій народний обовязок супроти рідного народу: освідомляючи його про права і обовязки та обороняючи його на кождім кроці проти всякого визиску, самоволі і безправства!

Народний Комітет і українські парламентарні послы роблять всякі можливі заходи, щоби усунути, а принайменше облегшити воєнне лихоліття українського сільського робочого народу, і є певні, що не одно зможуть зробити в найближшій часі, що припинить несправедливе примюване примусу роботи на панських ґрунтах і усуне головну з причин невдоволення.

Народний Комітет і українські парламентарні послы мають на увазі також

дальшу будучність нашого селянства і в свій час вступлять з домаганем справедливої земельної реформи.

Та щоб осягнути ці цілі, треба нам в народі розвага і єдності усіх наших народних сил. У витревалости, спокою і організації перебудемо люте время та станемо господарями на своїй землі!

Львів, дня 17. цвітня 1918.

ЗА НАРОДНИЙ КОМІТЕТ:

Д-р Кость Левицький, голова.

Д-р Степан Баран, секретар.

Попередник гр. Черніна його наступником.

Буряк, міністр заграничних справ.

ВІДЕНЬ, 16. цвітня. (Таб.) Його п. і к. А. Востокська Величність іменував співзвітного міністра фінансів барона Стефана Буріяна міністром в. і к. Дому і заграничних справ.

БУДАПЕШТ, 16. цвітня. (Таб.) Урядом: Монарх рішенням з гнівним для мене свідомого міністра фінансів бар. Стефана Буріяна міністром заграничних справ. Вибір спав току на барона Буріяна, бо поминувши те, що тішить ся добрим монархом, знає аж до подробиць усі антицеденції, яких основне змієннє враз міжнародними умовами, які мають прийти на переговори, є незвичайно важна. Міністр заграничних справ задержить далі провід спільного міністерства фінансів.

БУДАПЕШТ, 16. цвітня. (Таб.) Його Величність віддав їм о гдл. 10 вечером з міністром заграничних справ бар. Буріяном і окруженем до Відня.

Чи дістанемо збіже в Україні.

Погляд пос. М. Василька з приводу уступлення гр. Черніна.

Відень, 16. цвітня 1918.

Нинішня „N. Fr. Presse“ містить статтю пос. М. Василька п. н. „Wekstmen wir Getreide aus der Ukraine?“ Пос. Василько вводить, що одержане збіже з України залежить від виконання зобов'язань, які дав гр. Чернін у берестейській договір, і кінчить:

„Тому вчора (сб-то 14. с. м.) на питає, чи дістанемо збіже в Україні, міг я відповісти з повною свідомістю: Так. По уступленню гр. Черніна треба ждати, чи також його заступник спосібом, який не оставить сумніву, візьме на себе політичні зобов'язання Австрії в берестейській договір супроти України. На основі цього знання українських відносин від сього залежить гладке переведення заключеного в Києві договору про доставу одного мільона тон збіжа до кінця липня“.

З Целівця.

Урядово і загально уживана назва столиці Каринтії, Клягенфурт, так що багато не знає словінської назви міста Целівця. Всіх Словінців в південних кряях Австрії буде до 1 1/2 мільона; в Країні є їх коло 90% населення, в Стирії (полудневій) і Каринтії коло 30%.

Сам Целіовець одначе є дійсним Клягенфуртом; має повсім німецький характер і я за кілька тижнів могого побуту не чув на вулиці словінського слова, хіба в один торговий день в тижни, коли стьається більше селян з околиці.

Місто, як на столицю краю, повсім невелике, всего коло 30.000 мешканців, одначе положе дуже гарно, в просторій долині, окруженій ланцюгами високих гір (до 2.600 метрів), в яких деякі задержали ще славянські назви, як Обір і інші, другі мають вже німецькі: Nochnah. Mtnagskugel, то що.

В літі можна робити тут дуже гарні гірські прогульки, правда, досить тяжкі та вимагаючі вправи, особливо на т. зв. снігових полях, які покривають збоці гір. Раз на такій прогульці посовгнув ся я був на сніговім полі та летів на естетичній часті тіла кількасот метрів вбочю в діл. Добре, що скінчило ся лиш на невеликім потовченню.

Дипломатичні вносини України.

Львів, 17. цвітня 1918.

Київські газети доносять: Послом до Румунії назначило українське правительство Миколу Михайловича Галагана, члена Малої Ради. Український посол до Туреччини Микола Левитський, б. член української мирової делегації, виїхав з Києва через Відень до Царгорода.

Швайцарські газети доносять: Швайцарське правительство назначило дотеперішного заступника Швайцарії при російськім правительстві Одіє провізоричним заступником Швайцарії при українськім правительстві. Разом з Одіє виїздить в Петроград до Києва рада, зложена з швайцарських купців у Петрограді, яка займає ся навіязанєм господарських вносин між Україною і Швайцарією.

Народна Рада Київщини.

Промови представників правительства.

Львів, 17. цвітня 1918.

Минулого тижня відбули ся збори київського губерньського земства, яке зрештою згодало ся на демократичних основах і прийняло назву Народної Ради. Головою Ради збори вибрали бувшого українського міністра війни Симона Петлюру, відомого діяча й публіциста соціал. напрямку.

На зборах Ради виголосили між ин. привітні промови президент Центральної Ради проф. М. Грушевський, президент міністрів В. Голубович і міністр внутрішніх справ М. Ткаченко.

Промова проф. М. Грушевського: Громадяне і представники київської землі! Я щасливий бачити вас і мати на вершю демократичному земському зібранню, переіменованому тепер в „Народню Радю“. Ви зібрались тут в великий момент, коли Україна вступила на новий шлях і починає будувати нове житє. Я радий, що до будовання нового житя київська земля приступила перша. Я певний, що ви, вибраній народу, зробите те велике діло на користь і добробут трудового люду.

Я ще раз вітаю вас, як голова Центральної Ради і громадянин київської землі, і бажаю вам щастя і успіху в вишій роботі.

Промова Голубовича: Вітаю вас в перший момент вашої творчої роботи! В житю кожного народу бувають історичні моменти. Такий історичний момент зараз переживає Україна. В сей момент потрібне єднанє всіх сил.

Завваз одно гасло—вперед; назад нема повороту! До щастя народу, до зміцнення свободи, які можуть бути досягнені однодушною і творчою роботою правительства і самоврядувань,—ось до чого я вас кличу, і тільки з тим гаслом треба братись за роботу на щастє народу, на славу України.

Промова М. Ткаченка: Громадяне! Дозвольте мені привітати вас від министерства, якому частіше ніж другим доводиться ся зустрічати ся на спільній роботі. Ми зараз приступаємо до будовання української держави. Я хотів би зазначити вам, що з самого початку ми старали ся йти в контактї з органами місцевого самоврядування. Держава може бути зорганізована в сотрудинстві з земським й городським самоврядуваннями. До сего стремілось українське правительство, се ясно зазначено в 3-му й 4-му

універсалах Центральної Ради. Ми і надалі будемо робити в сотрудинстві з земством і самоврядуваннями українську державу.

Видученє міліції в відома організації вдоволення з боку тих самоурядовань, сказати, що той закон був виконаний, а далєм обмежити права самоурядовань, а руїною і анархією, які царюють враз на населеню і зменшити анархію. Коли буде устанавлено, міліція буде повернута на дання самоврядувань.

Зараз правительство зтурбованє фінансовим становищем, в якима знаходиться проект про асигнованє допомоги земствам 100 000 000 карб.

В міністерстві розробляється проект трудництва министерства з земствами, щоб земства організували круж себе в селєне краю.

Зараз курс правительства твердої владі нам треба, щоб ми могли виконати наші обовязки, щоб сплинути краї перед нашими союзниками. Правительство твердою владою заставить виконувати закони. Всі земські і городські самоврядування повинні йти в роботу в гонимім правительством, бо як центральна влада, місцева—є влада народна.

Злука Лівонії в Німеччині.

КОВНО (Вольф). З Риги доносять: Вільгельм вислав до голови кресної ради Ляре в Ризі отсю телеграму:

Подяка, яку так сердечно висловив ви красна рада Лівонії, Естонії, Риги і Сема, неволі, зворушила мене глибоко. Дякую вам, що ви дозволили мені і моїй армії орудем того визволення та дав мені оперти будучність давних країв, утворив мецькою працею, на певній основі, Польської ради о злуку з Німеччиною. Я вірю, володінєм буде повитанє значна. Я вірю, його як знак довіри для моєї особи і моєї радї та до будучности Німеччини та красній радї мою найсердечнійшу подяку.

Зі страху перед Українцями.

Аграрна реформа в Польщі.

Львів, 17 цвітня 1918.

Піотривський „Dziennik Narodowy“ 17 цвітня доносить:

Польське правительство зайняло ся робленем законопроекта про аграрну реформу. Селяни мають за мало землі і головним гаданєм реформи буде, щоб державні майорати розділено між дрібно-земельними селян. Тим не розв'язано би ще справи пролетаріату та все таки зроблено би певний крок вперед. До праць над аграрною реформою будуть покликані польські знавці.

одного професора-філолога, була дійсно дуже інтересною, а саме порівнанє слів, висловленя у подиножких славянських мов, схожість або розбіжність їх зі собою. Ми перейшли ми на тему пісень. Словинці мають дуже багато і видно, як дуже люблять пісню. Заявили від-разу, що знають про це побіч їхньої українська пісня найгарніша між славянських.

Пішла пісня за пісню далеко поза межі а між тим пішла і розмова на актуальні політичні теми. Годі її тут повторяти, а позаяк лиш мій висновок з неї, а іменно, що Славян потрефлять ся ще як-так порозуміти між собою, говорячи кождий своєю мовою; в тяжко їм вирозуміти взаїмно положенє різних словянських народів та услія їх історія. Полудневі Славяне і Чехи борють ся з німецькою перевагою і тяжко їм зрозуміти, як можна мати і інших противників, та що брат брата Славяннина так здусить, що треба Німця. Шука, кажуть, поїде так само менші шуки; чи тій меншій шуці не треба, що проковтнула її посестра, чи не треба риба, про се дало ся ще в кождім спорити.

В лютім 1918.

Др. Олександрів.

Від міста 3 км. лежить велике озеро „Wörthsee“, получене з ним електричним трамваем та водним каналом Ленд; тягнєсь воно яких 30 км. на захід в сторону „Villach“, найдавнішого міста в Каринтії; над берегами озера скрізь гарні купелеві місцевости, як Maria Wörth, Pörlschbach.

З охотою приняв я в сих днях запросини знакомого Словинця зайти вечером до невеликої словінської гостинниці в одній з бічних вулиць, де сходиться ся невелике число тутешньої словінської інтелігенції.

Було коло десять осіб, між ними двох священників, які в словінськім національнім житю відіграють важну і патріотичну роль, та взагалі, о скільки я пізнав, є високо образовані, знають добре кілька мов, а то свою, німецьку, італійську.

Знайшло ся також двох Чехів і один Хорват, так що заступлених було 4 славянських націй. Кождий, розуміє ся, говорив в своїй мові.

Нам, Українцям, з яких кождий майже знає властиво три славянські мови, не тяжко розуміти інші.

Не так легко се іншим братам Славянам, хоч загально порозумітись все-таки можна. Розмова пішла, щоби не дотикати актуальних, дражливих питань політичних, здає ся, головню з причини присутности України, на тему славянської лінгвістики і хоч не було між нами ні

3 км. від станції залізничної Воляків, годину їдди до Львова. Магистраль хвилево вищержавлена (за пелі гроші) жидови, а контракт держави кінчить ся 1921 р. і коли-б кураторія Нар. Дому завчасу пригадувала ся над сею квестією і ввійшла в порозумінє з тов. „Сіл. Госп.“, то за три роки можна би підготувати все так, що в році 1921 школа могла би увійти в житє.

А до підготовки є дуже много. Треба відбудувати філіярок, має відбудувати після вимог науки, побудувати будинок на школу, мешканя учителів, омаж учителів вислати за границю в цілі спеціалізації, а на те все три рэки чи і не замало.

Хочу ще оправдати мій проєкт на школу рільничу середнього типу. Учителі рільничих шкіл низших евент. зимових курсів як і інструктори при філіях „С. Г.“ мусять подавати науку в формі приступній, а головне в формі практики. Середня школа є так і зорганізована, що всяка наука переходить рівночасно теорію і практику, коли висші школи трактують науку для науки, не звертаюча уваги на се, чи даний предмет викінчений евент. заокруглений, а правничя наука обмежує ся до „показаня“ студентам видірваних праць чи оказів з рільництва.

Висші школи є надто коштовні, так що неможі можуть на ті кошти здбути ся, а коли вже здобудуть ся, хотять бути добримі економими в першій мірі супроти себе самих і на середне винагородженє при низших школах рільничих, чи при філіях „С. Г.“ ледви чи згодять ся.

Кінчаючи позволю собі звернути увагу і на сю обставину: коли ученик виказує малі саосібности до філіяльогії, то перед ним стає альтернатива, або насилувати себе, кінчити і гімназію, або вступити до податку, фінансів, а в добрім случаю до семинаря. А прецінь школа рільничя середнього типу знайшла би богато гаршого і вдячного матеріалу між тими зломаними егзистенціями.

Українська середня школа рільничя розвивє у верстві інтелігентної молодіжи любов до землі, розбудить жажду посісти сю землю, а заможнійші члени нашої суспільности замість льокувати свої капітали в варгісних паперах, льокували би, маючи синів рільників, в землі. Нам не вільно забувати, що дала народів залежить від тих в чїх руках є земля.

Р. С.

ОПОВІСТКИ.

Ольга Савицька і Віоп Баря замість повідомлень про їх вінчанє аложчили 50 К. на Сирігський Захист в Перемишлі.

В Кіні Київник нині (четвер 18. с. м.) в послідне до глибини потрясаюча драма на 5 дій з прольогом „Кара без вини“. В головній ролі артистка Еллен Ріхтер. Музика ілюструє прегарно акцію драми.

Руханкові вправи в Сехолі-Батьку розпочали ся в середу 17. с. м. у власній домівці при вул. Рускій ч. 20. Вправи членів і старших учеників відбувати ся будуть в понеділки, середі і п'ятниці під проводом тов. А. Будвиновського від год. 7—8 вечером а вправи пань та молодших учеників ві втірки, четверги і суботи від 6—7 вечером під проводом тов. Оксання Федейної. Старшина „С. Б.“

ОГОЛОШЕННЯ

Конюшину червону атестовану альбомовану
Бураки цукрові поручає **І. БОРИС**
Перемишль. 8740 -10

ЦВІТИ ЦЕРКОВНІ поручає 873 0 -10
Стефанія Погорецька в Стрию.

ГРИСІК мідалтовий до мити ладя замість мити жо ввобілов і вибіловє шкіру, пакет 120 К в пуші 3 К Силь купелєна вибіловє і вибіловє шкіру 80 с. пакст. Шампона до мити волося. Перфумерія. — **С. ФЕДЕР**, Львів, Свєтустьва 7 — Увага: В своїм власнім інтересі прошу уважати на фірму і ч. дому 7. 498а 81—2

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства Вакаційних Осель відбудуть ся в п'ятницю дня 26. цвітня, о год. 6 веч. в кожнах „Української Бесіди“ у Львові, при ул. Костюшки ч. 1. На случай браку комплегу відбудуть ся тамже збори о год. 6½ без згляду на число учасників. **Ольга Бачинська**, голова.

Завідомленє.

Маємо честь повідомити Позажану П. Т. Публику, що з днем 15 цвітня б. р. отримали у Львові, при вул. Академічній ч. 5.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД

наших виробів, котрі поручаємо широким кругам місцевим, як також провінції. Достарчаємо по цінах дуже уміркованих: обувє мужеське ціле зі шкіри бохсаї до шнурованя дамське піччерезики дамські чоботи Голїна високі з огвождженою скіряню підшовю деревяною обувє воєнне з огвождженою підшовю сандали обиті скірою Чоботи Голїна, обувє воєнне і сандали маємо стало на складі кожної величини і достарчувати також в більшій кількості, одчас лиде бізпопередю консумегата, як грошова урятам, школам, закладам промисловим, зарядя і дїбр земельних, копальничих і т. п. Всякік вироби наші можуть бути позбрані **лише в нашім окладі** за готівку бо за час треваня війни, не залагоджуємо вислोक залізницею або поштою. О ласкаві закупи просимо.

Фабрика обува Т. & Со Бата, Злін (Моравія)
Склад головний у Львові, Академічна 5.

Філії: Прага, Відень, Крак'в, Берно мор., Пільзно, Пардубиці, Будийовиці, Кладно, Устї-на-Орлі, Мор. Острава, Огава, Кромєриж, Знаїм.

АДВОКАТ КРАЄВИИ

Д-р Станислав Чикалюк
провадить дальше свою канцелярію адвокатську
при вулиці Свєто Іванській ч. 7.
в ТЕРНОПОЛІ. 9 35 4-7

Хто знав би про місце перебуваня У. С. С. Грици Костика позоненого в липни 1917 р. аволють ласково написати на адресу: Володислава Костика в Моволінці пов. Підгайні. — В жовтні 1917 р. мая бути на Україні в сторонах Київя Українськїм аккордонї часописи просить ся сю оновістку перебарукувати. 934 6-6

Українець підофіцер приставний, від початку в поли, нанеже перепаку в панію або вдовую д-ла 29, приставною, господарною, першеюстю мають міщаня, дискреція валєвнєна, листи і фотографії прошу свєтати під: Щєрай Українєц до адміністрації „Дїла“. 947 2 2

Мечислав Гранат, ученик 4 класи норм., вийшов в червни 1917 р. з міського Заклау свірт у Львові і дотелєр Йогє не відшукали, має літ 13, шати, очі чорні, убранний в мундурок заклад. Хтоби знав о нїм щонебудь, буде ласкав за винагородою повідомити матір, яка вернула в Росію і мешкає: Львів, Підвалє 7. Елісавета Гранат. 954 1-2

ПОЗІР! Хто хоче бєв учителя науцита ся по німецькї, най замовить собі сейчас українсько-німецькї

САМОУЧОК
укладу О. СОЛТИСА (4-те добільшовє виданя зі словарєдем). Цїна К 3—, в почтовомє оплатом К 350.— Васильє дїше за готівку. Здвоєнєна і гроші прошу прислати на адресу: А. ОКПИЦ, Львів, вул. Калєцька ч. 4.
Увага, Сей Самоучок уложєний після надробованєго вїд способу науцаня! Важно для учителів удаляючих початі в німецької мови, як також учеників і приготовляючих до устївх іспитів. 898А 17—

Христос Воскресе!
Дуже гарні кольорові святочні видівки малюнку Ів. Кєсїнина, накладу Д. Кучики.
Серія в трєх родїх продаєть ся:
за 18 штук в портом 4 К
• 48 „ „ 10 К
• 100 „ „ 20 К
• 500 „ „ 100 К
Кучики 35%, раба у.
Вислаєть ся лиш за наперед прислану готівку.
АДРЕСС КЛАДУ:
Антонія Левицька
Львів, ул. Големба ч. 11 а.
955 1-3

Х.
льотєрїя хлєсова. Вїде продаємо льотє до 1. класу дхсотї дїмєтерї клєсової, 5 К 1/2, 10 К, 15 К, 20 К, 40 К. Поручаємо групу альонїму в 5 класу. Австр Черв Хрєста на 270 кор. в 26 рєках по 1 і 57 с. Перша рєта в прїм. 12 К дєлєтї по 7 і 10. Дїм банкової Шїц і Хавє Львів ріг вул. Копєрнїк (площа Марїєська). 12 16 10

ЧИТАЙТЕ! НА ЧАСІ КУПИТЕ!
Хто хоче познакомеїт ся докладно про ішошеня польськїх і російськїх революційних партїй до справ **САМОСТІНОСТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ** нехай перєчитає Д-ра Мєх. Ловєвського „Польськїй і руськїй революційний рух і Україна“ (стор. VIII+200. Цїна 3 кор.)
„ЛЮДИ“ біографічно-літературні зарєкє.
(Драгоманїв, Фланко, Павлик, Сєвєрїнєв, Бернєв, Рєкєт, Кралотїк, Тєлєтєв, Турєв, Гарібальді) в портрєтах.
(Стор. 132. Цїна 1 Кор. 50 сот.)
ЗАМОВІЯТИ: КНИГАРНЯ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ ШЕВЧЕНКА у Львові, Ринка ч. 10.
На провінцію вислєаєть ся того самого цїна

Соліцитатора розуміючого ілюстри на таблиці зображє Зголошеня з поданєм услїєй слати на прїм Канцелярїя нотарїальна в Підгайніцк. 10 10

РУСЬКА ШАДНИЦЯ
в ПЕРЕМИШЛІ,
вулиця Косцюшка ч. 1.
Принїмає і виплачує шадніє вклати прївно в годївних урядонях. Визадка опрєдєленє 3½%, почїнаєчї ажє від слїдуєного дня до дня ажє до послїдїного дня перєдня шадїонє.
ВКЛАДКИ в „Руськїй Шадницї“ ажє від дати особисто в касї товариства, почїнаєчї зрєкєвєм, грошєвнїмї листамї, чєлєк почтєвї Шадницї, якї Дирєкція Шадницї на вклатє бєзпєчє достарчає, і в філіях банку австрє-угрєвєскї рєкєуєк „Руської Шадницї“.
Удїлє позичок: а) рієчєвнїх слєвєтї рієчєвнїх амортизаційнїх рєтєлєк за стрєкє 10—45 після вибору позичачєного; б) в додєлє ефєктїє, в на есєнтє вєксєлє. Серєлє оновїєчї лагодєчєньє можлївно скоро.
Посєреднїчєть у анїдуєчємї оновїєчї і Гє Воєннїм Завєдєнїєм кредїтєвїє в Краєвї.
Вєськїх інформация і друкїє удїлєчєчїє „Руської Шадницї“ вул. Косцюшка, Марїєвї Дє І. пов. шадєнє бєзкорїєсє в годївних урядонях від 9—1 год. крємї вєдєлє і українськїх слєт.
Після §. 14. устєвє „Руської Шадницї“, вєтєрдєжєного чєрєз д. к. міністрєство фїнєнєцєвєспрєвє вклатєчїє в товариствї „Руськїй Шадницї“ вєрєдїкція мадають ся до мождїєї пудїєрїєчїє дїцїєннїх і т. п. капїтєлєчїє, ажє оглє „Руськїй Шадницї“ пушїлярну обєлєвєку. 11 12-1